

คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้ยา

- ใช้ยาควบคุมเป็นประจำเพื่อควบคุมโรคหอบหืด
- ปรึกษาแพทย์ของคุณเพื่อเรียนรู้เทคนิคการสูดดมที่ถูกต้อง
- แจ้งให้แพทย์ของคุณทราบหากคุณจำเป็นต้องใช้ยาชนิดสูดดมเพื่อบรรเทาอาการบ่อยครั้งมากกว่าตามที่แนะนำไว้ สิ่งนี้อาจบ่งบอกถึงการควบคุมโรคหอบหืดที่ไม่เหมาะสมหรือการใช้ยาชนิดสูดดมไม่ถูกต้อง
- เมื่อกำหนดให้ใช้ยาขยายหลอดลมและยาพ่นคอร์ติโคสเตียรอยด์ชนิดสูดดม ให้ใช้ยาขยายหลอดลมเพื่อขยายทางเดินหายใจก่อนแล้วค่อยตามด้วยยาพ่นคอร์ติโคสเตียรอยด์ สิ่งนี้ช่วยทำให้คอร์ติโคสเตียรอยด์เข้าถึงปอดของคุณได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- สามารถกำหนดให้ใช้สเตียรอยด์ในช่องปากในระยะสั้น ๆ สำหรับโรคหอบหืดได้
- ปรึกษาแพทย์ของคุณทันทีหากคุณมีอาการแพ้เช่น ผื่นแดงบนผิวหนัง บวมบนใบหน้า หรือมือ และหายใจลำบาก
- แจ้งให้แพทย์ของคุณทราบ หากคุณกำลังตั้งครรภ์หรือกำลังวางแผนที่จะตั้งครรภ์ หรือกำลังให้นมบุตร

- แจ้งให้แพทย์ของคุณทราบ หรือเภสัชกรทราบเกี่ยวกับยาที่คุณกำลังใช้อยู่รวมถึงใบสั่งยาจากแพทย์ ยาที่ซื้อจากเคาน์เตอร์ขายยา และวิตามินต่าง ๆ

คำแนะนำในการดำเนินชีวิต

- หลีกเลี่ยงการสัมผัสกับสิ่งกระตุ้นโรคหอบหืด เช่น กลิ่นบุหรี่ ไรฝุ่น และมลพิษทางอากาศ
- ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอเพื่อปรับปรุงการทำงานของปอด
- เลิกสูบบุหรี่
- พักผ่อนให้เพียงพอ และจัดการกับความเครียด
- เข้ารับการฉีดวัคซีนที่ได้รับการพัฒนาขึ้นให้ทันต่อเหตุการณ์

แผ่นพับข้อมูลนี้ใช้เพื่อการอ้างอิงเท่านั้น ควรใช้ยาตามแพทย์สั่ง และที่เภสัชกรแนะนำ

สำหรับข้อซักถาม โปรดติดต่อแพทย์ของคุณ เจ้าหน้าที่ผู้จ่ายยา หรือผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพอื่น ๆ

ห้ามแบ่งปันยาของคุณให้กับผู้อื่น

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ ยารักษาโรคหอบหืด

Drug Office
Department of Health

โรคหอบหืด

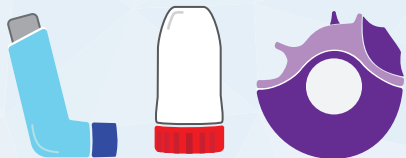
โรคหอบหืดเป็นโรคทางเดินหายใจเรื้อรังที่อาจทำให้ทางเดินหายใจในปอดอักเสบและแคบลงอาการของโรคหอบหืดได้แก่หายใจมีเสียงหวีด หายใจถี่ ไอ และรู้สึกไม่สบายบริเวณหน้าอกการโจมตีของโรคหอบหืดเกิดจากสารก่อภูมิแพ้หลายชนิด เช่น ครันบูห์ ไรฝุ่น และมลพิษทางอากาศ

ยาที่ใช้บรรเทาอาการอย่างเร่งด่วน

β 2-adrenoceptor agonists ทำงานในระยะสั้น

(ยาที่ใช้สุดคม: ซาลบูตามอล เทอร์บูทาลีน)

ยาเหล่านี้ทำหน้าที่เป็นยาขยายหลอดลมเพื่อขยายทางเดินหายใจอย่างรวดเร็วเพื่อบรรเทาอาการหอบหืดหรืออาการรุนแรงได้ผลข้างเคียงได้แก่วิงเวียนศีรษะปวดศีรษะ ใจสั่น และตัวสั่น

ยาที่ใช้ควบคุมอาการไม่ให้กำเริบ

β 2-adrenoceptor agonists ทำงานในระยะยาว

(ยาที่ใช้สุดคม: ฟอร์โมเทอรอล ซาลเมเทอรอล)

ยาเหล่านี้ทำหน้าที่เป็นยาขยายหลอดลมเพื่อขยายทางเดินหายใจ ใช้ร่วมกับคอร์ติโคสเตียรอยด์ชนิดสูดดมเพื่อการรักษาคงที่ผลข้างเคียงได้แก่วิงเวียนศีรษะปวดศีรษะ ใจสั่น และตัวสั่น

คอร์ติโคสเตียรอยด์ชนิดสูดดม

(ยาที่ใช้สุดคม: เบโคลเมทาโซน ฟลูติคาโซน)

ยาเหล่านี้ช่วยลดอาการอักเสบในทางเดินหายใจ ผลข้างเคียงที่พบบ่อย ได้แก่ ปากแห้ง เชื้อราในปาก และเสียงแหบแห้งหลังการใช้คอร์ติโคสเตียรอยด์ชนิดสูดดมแล้วให้บ้วนปากด้วยน้ำและบ้วนปากเพื่อลดความเสี่ยงของผลข้างเคียงภายใน

Anticholinergics ทำงานในระยะยาว

(ยาที่ใช้สุดคม: ไทโอโทรเปียม)

ยานี้จะช่วยขยายทางเดินหายใจผลข้างเคียงที่พบบ่อย ได้แก่ ไอ วิงเวียนศีรษะ ปากแห้ง ปวดศีรษะ และคลื่นไส้

Leukotriene Receptor Antagonists (มอนเทลูคาสท์)

ยานี้ช่วยลดการอักเสบของทางเดินหายใจ และคลายกล้ามเนื้อรอบ ๆ ทางเดินหายใจควรใช้ในตอนเย็นผลข้างเคียงที่พบบ่อยได้แก่ปวดศีรษะ ท้องเสียและไอ

แซนทีน

(ทีโอฟิลลีน)

ยาเหล่านี้ช่วยผ่อนคลายกล้ามเนื้อรอบ ๆ ทางเดินหายใจ และระงับการตอบสนองต่อสียกระตุ้น ผลข้างเคียงที่พบบ่อยได้แก่ คลื่นไส้ ปวดศีรษะ และวิงเวียนศีรษะ

การจัดเก็บ

จัดเก็บยาไว้ในสถานที่แห้ง และเย็น รวมทั้งห่างไกลจากรีความร้อน และแสงโดยตรง โดยทั่วไปไม่จำเป็นต้องเก็บไว้ในตู้เย็นยกเว้นมีการระบุไว้บนป้ายฉลากของยา

เก็บยาให้พ้นจากมือเด็ก